

შენ

ახლა შენ უმზერ იმ ვარდის რტოებს,
წინ გიდევს ჩემი ლექსთა კრებული.
მიგონებ, როგორც უნაზეს პოეტს
და ზიხარ მარტო, ჩაფიქრებული.